

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/14/2024
Identifikačné číslo spisu:	5422010197
Dátum vydania rozhodnutia:	14.03.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Juraj Kliment
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:5422010197.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a členov JUDr. Petra Štífta a JUDr. Mariána Mačuru v trestnej veci obvineného G. S. pre trestný čin ohovárania podľa § 206 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31. decembra 2005 a iné, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 14. marca 2024 v Bratislave dovolanie obvineného G. S. podané prostredníctvom jeho obhajcu JUDr. Juraja Štrbáka proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 24. januára 2023, sp. zn. 1Tos/4/2023, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. f) Trestného poriadku dovolanie obvineného G. S. sa odmieta.

Odôvodnenie

Okresný súd Dolný Kubín (ďalej len „okresný súd“) uznesením zo 6. decembra 2022, sp. zn. 7Nt/8/2022, zamietol podľa § 399 ods. 2 Tr. por. návrh obvineného na povolenie obnovy konania vo veci vedenej na Okresnom súde Dolný Kubín pod sp. zn. 3T/179/1995, pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

Proti tomuto uzneseniu podal obvinený sťažnosť, o ktorej Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd“) rozhodol uznesením z 24. januára 2023, sp. zn. 1Tos/4/2023, tak, že sťažnosť obvineného podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal obvinený, prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Juraja Štrbáka, písomným podaním z 12. decembra 2023 dovolanie, v ktorom uplatnil dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. i) Tr. por. Obvinený argumentoval, že zásadným spôsobom bolo porušené jeho právo na obhajobu tak v rovine materiálnej, ako aj v rovine formálnej. Namietal, že opomenutím ním tvrdených a predložených nových skutočností odôvodňujúcich povolenie obnovy konania súdmi, došlo k nesprávnemu právnomu posúdeniu skutkového stavu. V dovolaní poukázal na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 14. júna 2010, sp. zn. Tpj 39/2010. V závere dovolania tiež namietal, že nebol oboznámený s vykonaným dokazovaním na verejnom zasadnutí okresného súdu pred jeho príchodom na verejné zasadnutie.

Obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil porušenie zákona v jeho neprospech a uznesenie krajského súdu spolu s uznesením okresného súdu zrušil a vrátil vec okresnému súdu na ďalšie konanie.

K podanému dovolaniu obvineného sa prokurátor nevyjadril.

Dňa 26. februára 2024 bol spisový materiál spolu s dovolaním obvineného G. S. riadne predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) na rozhodnutie. Najvyšší súd ako súd dovolací podľa § 377 Tr. por., sa prednostne zaoberal tým, či v predmetnej veci sú splnené formálne podmienky na podanie dovolania, pričom zistil, že tomu tak nie je, keďže dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému tento mimoriadny opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým bol porušený zákon alebo ak boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371 Tr. por.

Podľa § 368 ods. 2 Tr. por., ak tento zákon neustanovuje inak, rozhodnutím podľa odseku 1 sa rozumie

- a) rozsudok a trestný rozkaz,
- b) uznesenie o postúpení veci okrem uznesenia o postúpení veci inému súdu,
- c) uznesenie o zastavení trestného stíhania,
- d) uznesenie o podmieňanom zastavení trestného stíhania,
- e) uznesenie o podmieňanom zastavení trestného stíhania spolupracujúceho obvineného,
- f) uznesenie o schválení zmieru a zastavení trestného stíhania,
- g) rozhodnutie o uložení ochranného opatrenia,
- h) rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok podaný proti rozhodnutiu podľa písmen a) až g), alebo rozhodnutie, ktorým odvolací súd na základe riadneho opravného prostriedku vo veci sám rozhodol.

Ustanovenie § 368 ods. 2 Tr. por. predstavuje taxatívny výpočet tých rozhodnutí vo veci samej, proti ktorým obvinený môže podať dovolanie. Keďže v uvedenom taxatívnom výpočte uznesenie súdu, ktorým rozhodol o ne/povolení obnovy konania absentuje, je zrejmé, že dovolanie obvineného nie je prípustné.

Aj keď obvinený svojou argumentáciou v dovolaní nepoukazuje na nevyhnutnosť iniciovania prejudiciálneho konania, dovolací súd považuje za potrebné uviesť, že výklad ustanovenia § 368 ods. 2 Tr. por. v nadväznosti na ustanovenia § 394 ods. 1, ods. 2 Tr. por. nepodlieha povinnosti iniciovania prejudiciálneho konania za účelom vyloženia obsahu a rozsahu práva na účinný prostriedok nápravy. Obnova konania je v rámci Trestného poriadku zaradená do tretieho oddielu ôsmej hlavy jeho tretej časti medzi mimoriadne opravné prostriedky. Obnova konania tak sama osebe predstavuje účinný prostriedok nápravy, ktorého účelom (okrem iného) je odstrániť nedostatky v skutkových zisťeniach právoplatných rozhodnutí všeobecných súdov, pokiaľ dodatočne vyšli najavo nové skutočnosti a dôkazy, ktoré neboli súdu skôr známe, a preto ani nemohli byť vzaté do úvahy pri rozhodovaní. Ani Dohovor a ani Charta základných práv Európskej únie nezakladajú povinnosť členských štátov umožniť preskúmavanie rozhodnutí v rámci konania o mimoriadnych opravných prostriedkoch prostredníctvom ďalšieho, resp. iného mimoriadneho opravného prostriedku. Z uvedeného potom vyplýva, že otázka výkladu ustanovenia § 368 ods. 2 Tr. por. v nadväznosti na ustanovenia § 394 ods. 1, ods. 2 Tr. por. jednak nie je v prejednávanej trestnej veci relevantná a zároveň výklad práva Európskej únie v tomto smere neobsahuje žiadne pochybnosti.

S ohľadom na uvedené najvyššiemu súdu neostalo nič iné, len dovolanie obvineného podľa § 382 písm. f) Tr. por. na neverejnom zasadnutí odmietnuť.

Toto uznesenie bolo prijaté v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.